

Бългиски потурнаци, за коиъ са казва чи были се потомци нѣкого си Михаль-Бей, и тии сж' сжцаго характера съ Ихтиманцы, говорѣть чисто Българскы, а нѣкои си отъ тѣхъ прочитѣть и пишѣть той-зи языкъ. Тии и по религии сж' отличѣть отъ други Турцы. Тии сж' почти сички, отъ Бекташиискаж сектѣ, отъ коиж сж' были и Еничѣри, съставивше са се въ тѣхъ врѣмена, кога е падала Българиѣ, отъ Българы повѣчь, какъ то е знаино.

Въ тѣхъ Михаль беювцы, какъ то и въ други спяхийскы беюве, отъ Българскж отъ тогашны врѣмена породж, нахождѣть са твърдѣ важны работы за нашж повѣстность. Първо въ бераты имъ е записано едно и какво да е историческо събытие, за кое имъ сж' дадени, и кое разиснѣва точно нѣщо отъ нашж повѣстность; понеже въ вѣскы берать е записано и лѣтосчисление. Отсвѣнь берати имъ, въ тѣхъ са нахождѣть и български старини, кѣту срьбърни издѣлиѣ, урѣжие, пѣнази, конскы отъ тогашны времена украшенны и друг., а може бы и стари Български книги и записки. Приказвалъ ми е единъ ближень сродникъ ловчанскаго дѣшнаго Българина епископа Иларіона, чи въ Ловичъ имало нѣкои си отъ Българскж породж, отъ тѣхъ врѣмана, бей, кой изпродалъ нѣкаквы си стары Българскы срьбърны работы. Иларіонъ гы купилъ и гы развалилъ та си посрьбрилъ пастырскый жезель (патирица), направилъ си кафены похлупкы (зарфовы) отъ тѣхъ драгоцѣнны Българскы старини! О невѣжьство калугерско!!!

Ные прибавихмы това разиснение за Михаль-Беювцы да разиснимъ съврѣменно и онова що споманѣхмы, чи Българскаѣ борба съ Турцы са простирала почти 75 години, до конечно имъ падение и чи Страши-мирюва царска порода е истинж до тѣхъ послѣдны врѣмена остала, какъ то е забѣлѣжено въ наши народны лѣтописи. Нѣка кажимъ яъ кратѣцъ юще нѣщо си. Муратова битка и смъртъ на Косово поле е явна и знайна. Мурата наслѣдилъ сынъ му Бамзитъ. Турскы лѣтописци, какъ то и наши, Бамзиту приписѣтъ привзѣтѣ Търнова града и Никопола, щото падение Търнова града не е могло да бѣди прѣды Косовскж биткж! Бамзита наслѣдилъ сынъ му Мухамедъ първый, кой ималъ бой съ Българы. Мухамеда же наслѣдилъ сынъ му Муратъ второй, въ врѣмани коего е привзѣтъ Костенець и Ихтиманъ, какъ то свидѣтельствува берать Михаль беювихъ потомкахъ. Муратъ второй наслѣдилъ баща си въ 1421. А Страшимирювци и Шишмановъ сынъ, кой отъ Софийскж биткж е прибѣгналъ въ Видинъ при тѣхъ, юще по подиръ сж' съществували какъ то е записано въ наши лѣтописи. Отъ тыя сичкы са види ясно, и неоторимо, какъ е было съ Българы . . . Наши млади учени Българи, кой живѣть днѣсь въ Турско и многи отъ тѣхъ почижж да учѣть турскы писмень языкъ, нѣка убрѣнѣть внимание на тыя работы да гы издирижъть и забѣлѣжѣть. Тукъ е найправый и найистинный источникъ за нашж повѣстность падениѣ Българиѣ. Нѣка не мыслѣть чи въ европѣйскы списаныѣ щѣтъ наиди нѣщо си съврѣшенно и право о тому прѣдмету. Европѣйци твърдѣ малкж грыжж сж' имали и имѣть за тѣхъ работы, а и нити могѣть гы удири и узна тѣж, какъ то можи гы изслѣдова единъ Българинъ. Българска стара и нова повѣстность трѣба отъ Българина да са пишѣ. Българинъ е твърдѣ способень да изучи съврѣшенно добръ турскы писмень языкъ, какъ то и сичкы други языцы; примѣры живы имамы на това и нецѣ други доказательства.